

REDACTIONEEL GEDEELTE

IN MEMORIAM

WILLIAM BROMFIELD PATERSON

F. R. C. S., L. D. S.

Nadat het vorige jaar de Fédération Dentaire Internationale een zware slag ontving door het heengaan van haar oprichter, Charles Godon, wordt zij thans opnieuw hevig getroffen door het plotseling overlijden op 2 September j.l. van haar eerevoorzitter W. B. Paterson in den leeftijd van 63 jaar.

De gestorvene heeft een lange en eervolle loopbaan achter zich zoowel in nationaal als internationaal opzicht.

Hij was lange jaren verbonden aan „St. Bartholomew's Hospital” en aan het Royal Dental Hospital of London” waar hij tevens de functies bekleedde van Professor in Tandheelkundige Chirurgie en Pathologie, en van examinerator voor het L. D. S. van The Royal College of Surgeons. Zijn helder oordeel en groote welsprekendheid deden hem in het Vereenigingsleven reeds spoedig op den voorgrond treden en van 1890—1901 bekleedt hij den belangrijken post van secretaris van de British Dental Association.

Van 1902—1911 is hij voorzitter van de Representative Board en wordt dan voorzitter van de B. D. A. In hetzelfde jaar wordt hij benoemd tot voorzitter van de F. D. I. waarvan hij als een der afgevaardigden van Engeland reeds sinds 1904 deel uitmaakte. Als zoodanig hebben wij hem ook hier te lande leeren kennen tijdens de vergadering van de F. D. I. in Augustus 1913 te 's-Gravenhage en velen onzer hebben zich daar overtuigd van de ongeëvenaard prettige wijze

waarop hij, die alleen Engelsch sprak, zijn moeilijke taak vervulde. Met kracht, tact, handigheid en bonhomie leidde hij de vergaderingen en de charme van zijn persoonlijkheid was een waarborg tegen strubbelingen.

Een groot aandeel heeft hij gehad aan de voorbereiding van het Congres in Augustus 1914 in Londen gehouden en het ongelukkig verloop van dat Congres — dat door den oorlog moest worden afgebroken — is voor hem een der grootste teleurstellingen geweest.

Hij heeft daar zijn presidium neergelegd en de eerste daad van zijn opvolger, Prof. Brophy, was een voorstel hem tot eere-voorzitter te benoemen, welk voorstel met enthousiasme werd aanvaard.

Verder was hij nog Eerlid van de Ecole Dentaire te Parijs en van de Association Générale des Dentistes de France, en president van de Odontological Section of the Royal Society of Medicine.

In 1923 nam hij te Parijs weder deel aan de bijeenkomst van de F. D. I. en voor enkele maanden heeft hij in Luxemburg zijn onwaardeerbare hulp verleend bij de voorbereiding van het Congres te Philadelphia.

Warm voorstander van de idee van de broederschap der volken, heeft hij in de F. D. I. met succes zijn machtigen invloed aangewend om de na-oorlogsche vervreemding zoo snel mogelijk te laten verdwijnen.

Ook in dit opzicht is zijn heengaan als de erkende leider der Engelsche delegatie een groot verlies voor allen die dit doel mede nastreven.

Zijn gastvrije Londensche woning is ook velen Hollandschen collega's niet onbekend en zijn plotseling verscheiden op een vacantiereis in Ierland heeft ook hen diep getroffen. Onze deelneming strekt zich niet alleen uit tot zijn gade, die hem ook op zijn buitenlandsche reizen immer vergezelde en zijn Engelsche collega's, maar tevens tot zijn zeer vele internationale vrienden, waar zijn gemis eveneens zeer smartelijk zal worden gevoeld!

Ch. F. L. NORD.